

hjælpe dem. Jeg roser ikke Skolen, fordi Mennesker have stiftet den, men fordi Gud arbejder der. Æren er hans, ikke vor. Den næste Ting, vi lære dem, er Fysiologi — en god Ting at lære for Hinduer; for, som I ved, Folk i Indien lære fra ganske smaa at foragte deres Legemer. I kunne ikke forstaa, hvad det vil sige. Som Barn lærte man mig at foragte mit Legeme som en Byrde, og jeg led meget derved. I Indien forstaa de ikke at ære deres Legemer som „Guds Temples“. Fysiologi læres ikke i Skolerne i mit Land; men vi mene, det er nødvendigt at kende Guds vidunderlige Værk. Vi lære dem hvorfor man skal afholde sig fra Alkohol; en Mindesten om vor elskede Frances Willard. Vi give dem en human Opdragelse.

Vi undervise dem ogsaa i Gymnastik og Sang, skønt det er forbudt Kvinder af god Familie at synge i vort Land. Vi give Timer i Syning, Tilskæring, Broderi og Tegning. Vi lære dem at bruge Tiden godt, Orden, Renlighed, Sundhedspleje, gode Vaner, Børnepleje, Sygepleje, Kogning og Husgerning og mange andre Ting, som jeg ikke har Tid at fortælle eder om nu. De lære at ære alt Arbejde, at lede deres egne Sammenkomster og Møder selv.

Der er, saa vidt jeg ved, meget lidt Interesse for offentlige Sager i de andre Skoler i Indien. Vi søge at udvikle den hos vore Piger. De have en Maadeholdsforening og et „Christian endeavor society“.

De have lært parlamentariske Regler i en simpel Form, saa at de kunne vælge Medlemmer og Styrelse paa en korrekt Maade.

Hvad skal jeg sige om Skolens religiøse Standpunkt? I vide, jeg sagde bestemt, da jeg var her for 10 Aar siden, at Skolen skulde ikke være sekterisk. Dermed mente jeg ikke, at den skulde være uden Religion. Vi ønske ingen „Skole uden Gud“ i Indien. De gøre stor Skade dér. Vi have søgt at holde Skolen som Lægskole: det er ikke en religiøs Skole, der øves ingen Tvang i den Henseende. Vi undervise hverken i Bibelen eller i Veda: som jeg sagde før, vi sætte Bibelen og Veda paa Boghylden og lade Pigebørnene have frit Valg. Vi give dem Lejlighed til at følge deres Kastes Skikke. De kunne bede til deres Guder og bære dem om Halsen, hvis de ønske det, og nogle af Pigerne gøre det, som jeg selv i gamle Dage. Jeg modarbejder ikke deres Religion; hvis de ønske Undervisning i Religion, kunne de søge den uden for Skolen hos Missionæren eller Hindulæreren. Men jeg er glad ved at kunne sige, at de fleste fik Øjnene op; Lyset kom til dem, ikke gennem os, men fra Gud. Jeg er en kristen Kvinde,